

ความสัมพันธ์ระหว่างกรอบคิดติดยึดและการรับรู้ความสามารถแห่งตนของนักเรียนนายร้อย

The Relationship between Mindset and Self-Efficacy in Cadets

นัฐพร เกียรติบัณฑิตกุล

Nuttaporn Kaitbanditkul

อาจารย์ ส่วนการศึกษา โรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า

E-mail: nkcrma@gmail.com

Received: May 27, 2022

Revised: September 25, 2022

Accepted: September 26, 2022

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาระดับกรอบคิดติดยึดแบบเติบโตและกรอบคิดติดยึดแบบฝังแน่นของนักเรียนนายร้อย 2) เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างกรอบคิดติดยึดและการรับรู้ความสามารถแห่งตนของนักเรียนนายร้อย และ 3) เพื่อหาแนวทางสำหรับอาจารย์ในการพัฒนาระดับกรอบคิดติดยึดแบบเติบโตของนักเรียนนายร้อยให้สูงขึ้น โดยใช้ระเบียบวิธีวิจัยเชิงปริมาณ กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนนายร้อย ชั้นปีที่ 1-5 ปีการศึกษา 2563 จำนวน 300 นาย ที่ได้จากการสุ่มกลุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้น เครื่องมือวิจัย คือ แบบสอบถาม สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ ค่าความถี่ ร้อยละ และสถิติสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน

ผลการวิจัย พบว่า 1) กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีระดับกรอบคิดติดยึดอยู่ในระดับที่สอง คือ ระดับที่กรอบคิดติดยึดแบบเติบโตมากกว่ากรอบคิดติดยึดแบบฝังแน่น จำนวน 238 นาย คิดเป็นร้อยละ 79.30 และมีระดับกรอบคิดติดยึดอยู่ในระดับที่หนึ่ง คือ ระดับที่มีกรอบคิดติดยึดแบบเติบโตสูงมาก จำนวน 62 นาย คิดเป็นร้อยละ 20.70 2) ตัวแปรกรอบคิดติดยึดและการรับรู้ความสามารถแห่งตนมีความสัมพันธ์ในระดับปานกลางและเป็นไปในทิศทางเดียวกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ($r = 0.468$) และ 3) แนวทางสำหรับอาจารย์ในการพัฒนาระดับกรอบคิดติดยึดแบบเติบโตของนักเรียนนายร้อยให้สูงขึ้น คือ แนวทาง PARA MATTER โดย P หมายถึง กระบวนการเรียนการสอน, A หมายถึง การตั้งเป้าหมายในการเรียน, R หมายถึง การเลือกใช้วิธีการสอน, A หมายถึง ความพยายามและไม่ย่อท้อต่ออุปสรรค, M หมายถึง แบบอย่างที่ดี, A หมายถึง การชื่นชมในความมุ่งมั่น, T หมายถึง วิธีการสอนของอาจารย์, T หมายถึง การสร้างความไว้วางใจ, E หมายถึง การปฏิบัติและเอาใจใส่อย่างเท่าเทียม และ R หมายถึง การให้ผลสะท้อนกลับอย่างตรงไปตรงมา

คำสำคัญ: กรอบคิดติดยึด กรอบคิดติดยึดแบบเติบโต การรับรู้ความสามารถแห่งตน นักเรียนนายร้อย

Abstract

This quantitative research aimed 1) to study the levels of growth mindset and fixed mindset of the cadets, 2) to study the relationship between the mindset and self-efficacy of the cadets, and 3) to find a way to develop a growth mindset among the cadets. The research sample was 300 1st – 5th-year cadets of 2020, selected by stratified random sampling. The research instruments included a questionnaire. The collected data were analyzed for frequencies, percentages, and Pearson's correlation coefficients.

The research results revealed that 1) 238 cadets were in a growth mindset with some fixed mindset group. On the other hand, 62 cadets were in the strong mindset group; 2) the relationship between mindset and self-efficacy was statistically significant at the average level in the same direction at the value of 0.01 ($r = 0.468$); and 3) a way for instructors to develop the growth mindset among cadets was PARA MATTER. P meant teaching procedures, A meant purposes in studying, R meant the selection of teaching methods, A meant endeavor and indomitableness to obstacles, M meant being a good example, A meant admiration for commitment, T meant instructors' teaching methods, T meant trust-building, E meant treatment and caring for everyone equally, and R meant providing direct feedback.

Keywords: Mindset, Growth Mindset, Self-Efficacy, Cadets

บทนำ

การเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพนอกจากการเรียนรู้ตามหลักการของสมองที่เชื่อมโยงส่งผลต่อจิตใจแล้ว การพัฒนากรอบคิดที่ดียังส่งผลในการช่วยส่งเสริมให้บุคคลเกิดการเรียนรู้ที่ดีขึ้นอีกด้วย [1] กล่าวคือ กรอบคิดที่ดีเป็นความเชื่อหรือความคิดที่ส่งผลต่อพฤติกรรมและทัศนคติ โดยประสบการณ์ที่แต่ละบุคคลเคยได้รับจะส่งผลต่อความคิดและทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงพัฒนามุมมองต่าง ๆ ของแต่ละบุคคล [2] สอดคล้องกับงานวิจัยของ Dweck [3] ที่พบว่า การที่บุคคลแต่ละคนเกิดการรับรู้และแสดงออกเพื่อตอบสนองต่อสิ่งหนึ่งสิ่งใดแตกต่างกันเป็นเพราะว่าบุคคลเหล่านั้นมีกรอบคิดที่ดีที่แตกต่างกัน

กรอบคิดที่ดี (Mindset) หมายถึง ชุดของความเชื่อ ฐานความเชื่อ หรือกรอบความคิดที่ฝังแน่นซึ่งสามารถป้องกันการพฤติกรรมหรือท่าทีเชิงลบในทัศนคติของบุคคลให้ยอมรับหรือตอบโต้เหตุการณ์ที่เผชิญหน้าตามความคิดความเชื่อที่บุคคลยึดติดและเกี่ยวข้องกับประสบการณ์ที่ผ่านมาจนยากที่จะเปลี่ยนแปลง [4] โดยกรอบคิดที่ดีของแต่ละบุคคล เป็นปัจจัยหลักที่ทำให้บุคคลแสดงพฤติกรรม เพื่อตอบสนองต่อสถานการณ์ต่าง ๆ ที่ต้องเผชิญ บุคคลจะเกิดการยอมรับหรือต่อต้านกับเหตุการณ์ที่เผชิญ ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับความเชื่อที่บุคคลนั้นเคยมีประสบการณ์ที่ผ่านมา อาจกล่าวได้ว่า กรอบคิดที่ดี ถือเป็นกลยุทธ์สำคัญและจำเป็นต่อความสำเร็จในการเรียนรู้ของเด็ก ซึ่งกรอบคิดที่ดีเป็นระดับของความเชื่อในตนเองที่เกี่ยวกับสติปัญญา ความสามารถพิเศษ และบุคลิกภาพ โดยส่งผลต่อแรงจูงใจและพฤติกรรมของบุคคล ทั้งนี้ กรอบคิดที่ดีสามารถแบ่งออกเป็นสองประเภท คือ กรอบคิดที่ดีแบบฝังแน่น (Fixed Mindset) และ กรอบคิดที่ดีแบบเติบโต (Growth Mindset) [3]

ในปัจจุบันนักการศึกษาทั่วโลกให้ความสำคัญกับกรอบคิดที่ดีอย่างกว้างขวาง เช่น งานวิจัยของ Flores et al. [5] ทำการศึกษากรอบคิดที่ดีของนักศึกษาที่มหาวิทยาลัยรัฐอริโซนาที่ลงทะเบียนเรียนวิชาฟิสิกส์ ซึ่งเป็นวิชาที่นักศึกษาหลายคนเห็นว่ายากที่สุด ผลการวิจัยพบว่า นักศึกษาที่มีกรอบคิดที่ดีแบบเติบโต มีโอกาสประสบความสำเร็จในการเรียนวิชาฟิสิกส์ได้มากกว่านักศึกษาที่มีกรอบคิดที่ดีแบบฝังแน่น นอกจากนี้งานวิจัยของ Michelle [6] ที่ได้ทำการวิจัยกับนักศึกษาชั้นปีที่ 1 โดยได้แบ่งนักศึกษาออกเป็น 2 กลุ่ม คือ กลุ่มทดลองกับกลุ่มควบคุม ในกลุ่มทดลองจะได้รับการสอนเกี่ยวกับการเสริมสร้างกรอบคิดที่ดีแบบเติบโตผ่านการทำกิจกรรมต่าง ๆ ส่วนกลุ่มควบคุมจะเป็นการจัดการเรียนการสอนในรูปแบบปกติ ผลการวิจัยพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของกลุ่มทดลองมีค่าสูงกว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของกลุ่มควบคุม จะเห็นได้ว่า กรอบคิดที่ดี

มีความสัมพันธ์และส่งผลต่อพฤติกรรมในด้านต่าง ๆ ของมนุษย์ กล่าวคือ กรอบคิดติดขัดส่งผลต่อสมรรถภาพในการเรียนรู้ของผู้เรียน หากผู้เรียนมีกรอบคิดติดขัดแบบฝังแน่นมากกว่ากรอบคิดติดขัดแบบเติบโต จะส่งผลให้ผู้เรียนคนนั้นมีพัฒนาการทางการเรียนรู้ที่ช้าหรือแทบจะไม่มีเลย ในทางตรงข้ามหากผู้เรียนมีกรอบคิดติดขัดแบบเติบโตมากกว่ากรอบคิดติดขัดแบบฝังแน่น ผู้เรียนจะมีความเชื่อมั่นว่า ตนเองสามารถพัฒนาให้ดีกว่านี้ได้ และเชื่อว่า ความล้มเหลว คือ บทเรียนไม่ใช่อุปสรรค [7]

บุคคลที่มีกรอบคิดติดขัดแบบเติบโต จะพยายามแก้ไขปัญหายุ่งยากที่สุดความสามารถ เพราะบุคคลกลุ่มนี้เชื่อว่าความพยายาม คือ หนทางสู่ความสำเร็จ ส่งผลให้บุคคลกลุ่มนี้มีความคาดหวังสูงว่าจะสามารถบรรลุเป้าหมายตามที่คาดหวังได้ [8] อีกทั้งกรอบคิดติดขัดแบบเติบโต มีอิทธิพลต่อการพัฒนาความสามารถและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยผลการวิจัยของ Blackwell et al. [9] พบว่า กรอบคิดติดขัดแบบฝังแน่นทำให้ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ลดลง ในขณะที่ผู้เรียนที่มีกรอบคิดติดขัดแบบเติบโตมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่สูงขึ้น สอดคล้องกับการศึกษาของ King [10] ที่พบว่า ผู้เรียนที่มีความเชื่อว่า ความสามารถทางสติปัญญาของตนไม่สามารถปรับเปลี่ยนได้ จะมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ แต่ผู้เรียนที่มีความเชื่อว่า ความสามารถทางสติปัญญาของตนสามารถปรับเปลี่ยนได้ จะมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง

กรอบคิดติดขัดแบบเติบโต มีความสำคัญต่อการเรียนรู้ของผู้เรียน ดังนั้นผู้สอนควรให้ความสำคัญกับการพัฒนากรอบคิดติดขัดแบบเติบโต โดยกรอบคิดติดขัดแบบเติบโตจะพัฒนาได้มากหรือน้อยนั้นขึ้นอยู่กับปัจจัยทั้งภายในและภายนอก ซึ่งสามารถจำแนกได้เป็นสามประเด็น คือ ประเด็นที่หนึ่ง การทำงานของสมอง, การรับรู้ และกรอบคิดติดขัด ปัจจัยทั้งสามประการนั้นมีความสัมพันธ์ที่ก่อให้เกิดความคิดในตัวบุคคลได้ [11] นอกจากนี้ กรอบคิดติดขัดแบบเติบโตยังเกี่ยวข้องกับการรับรู้ความสามารถแห่งตน โดยจากงานวิจัยของ Kamins and Dweck [12] ที่กล่าวว่า หากเด็กมีการรับรู้ในความสามารถแห่งตน จะทำให้เด็กสามารถพัฒนาทิศทางเป้าหมายและประสบความสำเร็จในงานได้ แต่ถ้าเด็กคิดว่า ตนเองไม่มีความสามารถ และไม่สามารถพัฒนาตนเองให้ดีขึ้นได้ จะทำให้เด็กคนนั้นเป็นคนที่มีทัศนคติที่จำกัด และอาจมีแนวโน้มจะเติบโตเป็นบุคคลที่มีกรอบคิดติดขัดแบบฝังแน่น เพราะเชื่อว่า ตนเองไม่สามารถเปลี่ยนแปลงหรือพัฒนาความสามารถของตนเองได้ ดังนั้น ปัจจัยสำคัญอย่างหนึ่งที่มีผลว่าเด็กจะเป็นเด็กที่มีกรอบคิดติดขัดแบบเติบโตหรือกรอบคิดติดขัดแบบฝังแน่น คือ การสอนให้เด็กเห็นคุณค่าในตนเอง [11] ซึ่งสอดคล้องงานวิจัยของ Dweck [3] ที่พบว่า การที่เด็กมีความสามารถเพียงอย่างเดียวไม่สามารถทำให้เด็กเป็นคนเก่งได้ แต่เด็กต้องมีความพยายามควบคู่ไปกับการพัฒนาความสามารถ จึงจะเป็นคนเก่งได้ อีกทั้งเด็กที่เห็นคุณค่าในตนเองจะเป็นเด็กที่มีความตั้งใจพัฒนาความสามารถอย่างต่อเนื่อง ส่งผลทำให้เด็กมีการพัฒนาความสามารถอย่างต่อเนื่องจนสามารถบรรลุเป้าหมายของตนเองได้ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ กลัณญ เพชรภรณ์ [13] ที่ผลการวิจัยพบว่า เด็กที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูจากครอบครัวที่ดี และมีพ่อแม่เป็นแบบอย่างที่ดี ย่อมเสริมให้เด็กมีความภาคภูมิใจในตนเองและรู้จักมองตนเองในแง่บวก อีกทั้งครอบครัวถือเป็นสังคมแรกที่เด็กได้รู้จัก จึงเกิดความไว้วางใจมากที่สุด จากที่กล่าวมาทำให้เห็นว่า การเสริมสร้างให้ผู้เรียนมีกรอบคิดติดขัดแบบเติบโต ถือเป็นแนวทางที่สำคัญที่สนับสนุนให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาศักยภาพของตนเอง

ปัจจุบันจากการที่ผู้วิจัยรับราชการเป็นอาจารย์ ส่วนการศึกษา โรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า ปฏิบัติหน้าที่อาจารย์สอนวิชาระเบียบวิธีวิจัยทางสังคมศาสตร์ 1 และ 2 ทำให้ทราบว่า นักเรียนนายร้อยบางนายมีความคิดว่ายเรียนทางด้านวิชาการไปก็เท่านั้น จบไปทำงานก็แทบจะไม่ได้ใช้ความรู้ที่เรียนมา ทำให้นักเรียนนายร้อยบางนาย

มีพฤติกรรมการเรียนรู้ที่ไม่ค่อยตั้งใจในห้องเรียนเท่าที่ควร และเมื่อผู้วิจัยได้สัมภาษณ์นายทหารสัญญาบัตรที่สำเร็จการศึกษาจากโรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า และได้ปฏิบัติหน้าที่เป็นผู้บังคับหมวดตามหน่วยต่าง ๆ พบว่านายทหารบางนายให้ข้อมูลว่า ในการทำงานบางอย่างแทบจะไม่ได้ใช้ความรู้ทางวิชาการที่ได้เรียนมา เพราะสถานการณ์จริงที่เผชิญมักจะไม่เหมือนในบทเรียน ซึ่งการกล้าตัดสินใจเป็นสิ่งสำคัญอย่างมาก แต่บางครั้งก็ยังไม่กล้าที่จะตัดสินใจ เพราะกลัวผลที่จะตามมา ดังนั้นนายทหารบางนายจะหลีกเลี่ยงการเผชิญปัญหา โดยเลือกที่จะทำตามกรอบประเพณีที่เคยปฏิบัติกันมาในหน่วยแทน ซึ่งจากสถานการณ์ลักษณะนี้สะท้อนให้เห็นว่า พฤติกรรมของนักเรียนนายร้อยมีความสอดคล้องกับแนวคิดของกรอบคิดติดขัดแบบฝังแน่น กล่าวคือ หากนักเรียนนายร้อยมีกรอบคิดติดขัดแบบฝังแน่นมากกว่ากรอบคิดติดขัดแบบเติบโต จะส่งผลให้นักเรียนนายร้อยขาดความอยากรู้อยากเห็น ขาดความกระตือรือร้นในการเรียนรู้ และส่งผลให้ในอนาคตของนักเรียนนายร้อย เมื่อสำเร็จการศึกษาและไปทำงานแล้ว อาจจะไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ของตนเองได้อย่างเต็มความสามารถ เพราะเชื่อว่าตนเองไม่สามารถทำได้ดีกว่านี้

นักเรียนนายร้อยเมื่อสำเร็จการศึกษาจากโรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า ย่อมเป็นบุคลากรที่มีความสำคัญอย่างยิ่งต่อกองทัพบกและประเทศชาติ เริ่มตั้งแต่จบการศึกษาและเริ่มรับราชการต้องดูแลผู้ใต้บังคับบัญชาจำนวนมาก หากนักเรียนนายร้อยมีกรอบคิดติดขัดแบบฝังแน่นมากกว่ากรอบคิดติดขัดแบบเติบโต อาจจะทำให้การสั่งการในหน้าที่ หรือการทำงานตามคำสั่งที่ได้รับมอบหมายเกิดความบกพร่อง ไม่เป็นไปตามเป้าหมายงานที่ผู้บังคับบัญชากำหนดไว้ และอาจจะส่งผลเสียต่อกองทัพบกและประเทศชาติได้

ด้วยเหตุนี้ผู้วิจัยจึงสนใจศึกษาระดับกรอบคิดติดขัดของนักเรียนนายร้อย เพื่อที่จะพัฒนาศักยภาพของนักเรียนนายร้อยให้มีประสิทธิภาพ ทั้งนี้ การทราบ ว่า ตัวแปรการรับรู้ความสามารถแห่งตนมีความสัมพันธ์กับตัวแปรกรอบคิดติดขัดของนักเรียนนายร้อยหรือไม่ ซึ่งหากทั้งสองตัวแปรมีความสัมพันธ์กันเป็นความสัมพันธ์ในทิศทางใดและระดับใด จะช่วยให้ผู้วิจัยสามารถค้นหาแนวทางสำหรับอาจารย์ในการพัฒนาระดับกรอบคิดติดขัดของนักเรียนนายร้อยได้อย่างถูกต้องและเหมาะสมต่อไปได้

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาระดับกรอบคิดติดขัดแบบเติบโตและกรอบคิดติดขัดแบบฝังแน่นของนักเรียนนายร้อย
2. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างกรอบคิดติดขัดและการรับรู้ความสามารถแห่งตนของนักเรียนนายร้อย
3. เพื่อหาแนวทางสำหรับอาจารย์ในการพัฒนาระดับกรอบคิดติดขัดแบบเติบโตของนักเรียนนายร้อยให้สูงขึ้น

สมมติฐานการวิจัย

1. นักเรียนนายร้อยมีระดับกรอบคิดติดขัดแบบเติบโตสูงกว่าระดับกรอบคิดติดขัดแบบฝังแน่น
2. กรอบคิดติดขัดของนักเรียนนายร้อยมีความสัมพันธ์กับการรับรู้ความสามารถแห่งตนของนักเรียนนายร้อย

นิยามศัพท์

1. กรอบคิดติดขัด (Mindset) หมายถึง ความคิดหรือความเชื่อที่ส่งผลต่อพฤติกรรมของนักเรียนนายร้อยที่แสดงออกต่อเหตุการณ์ที่เผชิญ โดยพฤติกรรมที่แสดงออกนั้นได้รับอิทธิพลมาจากความคิด ความเชื่อ รวมถึงประสบการณ์ที่ผ่านมาของนักเรียนนายร้อยแต่ละนาย

2. กรอบคิดติดขัดแบบเติบโต (Growth Mindset) หมายถึง ความกล้าและการให้ความสำคัญกับการใช้ความพยายามในการเรียนรู้สิ่งใหม่ ๆ ของนักเรียนนายร้อย ซึ่งเมื่อเกิดความผิดพลาด นักเรียนนายร้อยจะเรียนรู้และปรับปรุงตนเองให้ดีขึ้น

3. กรอบคิดติดขัดแบบฝืนแน่น (Fixed Mindset) หมายถึง ความกลัวในความผิดพลาด โดยมองความผิดพลาดเป็นเรื่องน่าอาย ส่งผลให้ไม่ชอบเรียนรู้สิ่งใหม่ ๆ เพราะกลัวทำได้ไม่ดี จึงมักจะทำสิ่งเดิม ๆ ที่เคยทำ จึงขาดความกระตือรือร้นในการพัฒนาตนเอง

4. การรับรู้ความสามารถแห่งตน (Self-Efficacy) หมายถึง ความมั่นใจในความรู้และความสามารถของนักเรียนนายร้อยที่สามารถพัฒนาการเรียนของตนเองให้มีประสิทธิภาพและบรรลุเป้าหมายที่โรงเรียนกำหนดได้

5. แนวทางการพัฒนาระดับกรอบคิดติดขัดแบบเติบโต หมายถึง แนวทางของอาจารย์ ส่วนการศึกษาโรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้าในการช่วยแนะและกระตุ้นนักเรียนนายร้อยให้มีระดับกรอบคิดติดขัดแบบเติบโตที่สูงขึ้น

กรอบแนวคิดในการวิจัย

รูปที่ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยนี้ใช้ระเบียบวิธีวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือนักเรียนนายร้อยชั้นปีที่ 1-5 ปีการศึกษา 2563 จำนวน 1,196 นาย เนื่องจากการวิจัยครั้งนี้ทราบจำนวนประชากรที่แน่นอน จึงคำนวณตัวอย่างโดยใช้สูตรขนาดกลุ่มตัวอย่างของยามานะ [14] โดยคำนวณค่าความเชื่อมั่นที่ร้อยละ 95 ค่าความคลาดเคลื่อนในการสุ่มกลุ่มตัวอย่างร้อยละ 5 รวมจำนวนกลุ่มตัวอย่าง 298 นาย จากนั้นทำการสุ่มกลุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้น โดยสุ่มนักเรียนนายร้อยชั้นปีที่ 1-5 ชั้นปีละ 60 นาย รวมทั้งหมด 300 นาย

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูล คือ แบบสอบถามที่ผู้วิจัยได้แปลมาจากแบบสอบถามของ Dweck [3] และ Erickson and Noonan [15] ซึ่งแบบสอบถามผ่านการตรวจหาค่าความเที่ยงตรง (IOC : Index of Item Objective Congruence) จากผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 คน โดยมีค่า IOC อยู่ระหว่าง 0.67 - 1.00 หลังจากนั้นจึงได้นำแบบสอบถามไปทดลองใช้ (Try Out) เพื่อวิเคราะห์ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม ซึ่งมีค่าเท่ากับ 0.81 แสดงว่า แบบสอบถามมีความเชื่อมั่นเพียงพอ และสามารถนำไปใช้กับกลุ่มตัวอย่างได้

การเก็บข้อมูลครั้งนี้ได้แจกแบบสอบถามทั้งหมดจำนวน 330 ฉบับ และได้รับแบบสอบถามคืนจำนวน 300 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 90.90 ของแบบสอบถามที่แจกทั้งหมด พร้อมทั้งตรวจสอบความถูกต้องและสมบูรณ์ของแบบสอบถามหลังจากนั้นจึงนำข้อมูลที่ได้ไปทำการวิเคราะห์ทางสถิติ

ผลการวิจัย

การวิเคราะห์ระดับกรอบคิดติดยึดตามงานวิจัยของ Dweck [3] สามารถแบ่งได้ 4 ระดับ ดังนี้ ระดับที่หนึ่ง คือ ระดับที่มีกรอบคิดติดยึดแบบเติบโตสูงมาก (Strong Growth Mindset) มีคะแนนอยู่ระหว่าง 80 – 105 คะแนน ระดับที่สอง คือ ระดับที่กรอบคิดติดยึดแบบเติบโตมากกว่ากรอบคิดติดยึดแบบฝังแน่น (Growth Mindset with some Fixed ideas) มีคะแนนอยู่ระหว่าง 54 – 79 คะแนน ระดับที่สาม คือ ระดับที่มีกรอบคิดติดยึดแบบฝังแน่นสูงกว่ากรอบคิดติดยึดแบบเติบโต (Fixed Mindset with some Growth ideas) มีคะแนนอยู่ระหว่าง 28 – 53 คะแนน และระดับที่สี่ คือ ระดับที่มีกรอบคิดติดยึดแบบฝังแน่นสูงมาก (Strong Fixed Mindset) มีคะแนนอยู่ระหว่าง 0 – 27 คะแนน โดยมีรายละเอียดดังนี้

ตารางที่ 1 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามเกณฑ์การแบ่งระดับกรอบคิดติดยึด

ระดับ	ช่วงคะแนน	จำนวน	ร้อยละ
1. ระดับที่มีกรอบคิดติดยึดแบบเติบโตสูงมาก (Strong Growth Mindset)	80 – 105 คะแนน	62	20.70
2. ระดับที่กรอบคิดติดยึดแบบเติบโตมากกว่ากรอบคิดติดยึดแบบฝังแน่น (Growth Mindset with some Fixed ideas)	54 – 79 คะแนน	238	79.30
3. ระดับที่มีกรอบคิดติดยึดแบบฝังแน่นสูงกว่ากรอบคิดติดยึดแบบเติบโต (Fixed Mindset with some Growth ideas)	28 – 53 คะแนน	0	0.00
4. ระดับที่มีกรอบคิดติดยึดแบบฝังแน่นสูงมาก (Strong Fixed Mindset)	0 – 27 คะแนน	0	0.00
รวม		300	100.00

จากตารางที่ 1 พบว่า นักเรียนนายร้อยส่วนใหญ่มีระดับกรอบคิดติดยึดอยู่ในระดับที่สอง คือ ระดับที่กรอบคิดติดยึดแบบเติบโตมากกว่ากรอบคิดติดยึดแบบฝังแน่น จำนวน 238 นาย คิดเป็นร้อยละ 79.30 และมีระดับกรอบคิดติดยึดอยู่ในระดับที่หนึ่ง คือ ระดับที่มีกรอบคิดติดยึดแบบเติบโตสูงมาก จำนวน 62 นาย คิดเป็นร้อยละ 20.70

ตารางที่ 2 ความสัมพันธ์ระหว่างกรอบคิดติดยึดและการรับรู้ความสามารถแห่งตน

ตัวแปร	กรอบคิดติดยึด	การรับรู้ความสามารถแห่งตน
กรอบคิดติดยึด	1	.468**
การรับรู้ความสามารถแห่งตน	.468**	1

**p < 0.01

จากตารางที่ 2 พบว่า ตัวแปรกรอบคิดติดยึดและการรับรู้ความสามารถแห่งตนมีความสัมพันธ์ในระดับปานกลางและเป็นไปในทิศทางเดียวกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ($r = 0.468$) กล่าวคือ หากนักเรียนนายร้อยมีกรอบคิดติดยึดสูง ย่อมมีการรับรู้ความสามารถแห่งตนที่สูงเช่นกัน ในทางตรงข้ามหากนักเรียนนายร้อยมีระดับกรอบคิดติดยึดต่ำ ย่อมส่งผลให้มีการรับรู้ความสามารถแห่งตนที่ต่ำตามไปด้วย

จากผลการวิเคราะห์พบว่า นักเรียนนายร้อยส่วนใหญ่มีกรอบคิดติดขัดแบบฝังแน่นอยู่ ทำให้ผู้วิจัยสนใจที่จะสร้างแนวทางสำหรับอาจารย์ในการพัฒนาระดับกรอบคิดติดขัดแบบเดิมโตของนักเรียนนายร้อยให้สูงขึ้น ซึ่งแนวทางที่ผู้วิจัยได้สร้างขึ้นได้มาจากการศึกษาและสังเคราะห์จากแนวคิด ทฤษฎีและเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ทำให้ได้แนวทางทั้งหมด 10 ข้อ คือ แนวทาง PARA MATTER โดยแนวทางดังกล่าวได้ให้ผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนและบริหารการศึกษา จำนวน 5 คน ทำ IOC เพื่อพิจารณาถึงความเหมาะสมของแนวทางทั้ง 10 ข้อ ซึ่งผลการพิจารณาพบว่า แนวทางทั้ง 10 ข้อมีความเหมาะสมและมีความเป็นไปได้ที่จะนำมาประยุกต์ใช้ในการจัดการเรียนการสอนนักเรียนนายร้อย ซึ่งแนวทาง PARA MATTER มีรายละเอียดดังต่อไปนี้

1. Process (P) หมายถึง อาจารย์ควรให้ความสำคัญกับกระบวนการในการเรียนการสอน กล่าวคือ อาจารย์ควรจัดการเรียนการสอนที่มุ่งเน้นให้นักเรียนนายร้อยเกิดความพยายามในการเรียนรู้มากกว่าการมุ่งเน้นเรื่องความฉลาดของนักเรียนนายร้อย เพราะเมื่อนักเรียนนายร้อยลงมือทำด้วยตนเองไปเรื่อย ๆ นักเรียนนายร้อยจะเกิดการเรียนรู้สิ่งนั้น ส่งผลให้นักเรียนนายร้อยสามารถบอกตัวเองได้ว่า ถนัดด้านไหน บกพร่องเรื่องใด ซึ่งนี่เป็นการเรียนรู้ที่เรียกว่า Meta Cognition หมายถึง สอนตัวเองเป็น ชี้แนะตัวเองได้

2. Aim (A) หมายถึง อาจารย์ควรแนะนำให้นักเรียนนายร้อยตั้งเป้าหมายในการศึกษาแต่ละวิชาและแต่ละภาคการศึกษา ซึ่งในการตั้งเป้าหมายในการศึกษา ไม่ใช่การที่นักเรียนนายร้อยต้องสอบได้อักษรระดับ A หรือต้องได้อักษรระดับที่สูงขึ้น แต่ควรแนะนำให้นักเรียนนายร้อยเห็นคุณค่าของสิ่งที่กำลังศึกษา เช่น อาจารย์ควรแนะนำให้ นักเรียนนายร้อยทราบว่า แต่ละวิชาที่ได้ศึกษาสามารถนำไปประยุกต์ใช้กับประสบการณ์ต่าง ๆ ในชีวิตประจำวันได้อย่างไร มากกว่าการเน้นย้ำให้นักเรียนนายร้อยศึกษาไปเพื่อสอบ

3. Restriction (R) หมายถึง อาจารย์อาจจะคิดว่า ในบางครั้งการสอนในบางรายวิชามีข้อจำกัดมากมาย เช่น เวลา จำนวนของนักเรียนนายร้อย จนบางครั้งข้อจำกัดเหล่านี้มีผลกระทบและสร้างความเบื่อหน่ายให้กับอาจารย์ รวมถึงนักเรียนนายร้อยด้วยเช่นเดียวกัน ดังนั้น อาจารย์จึงต้องพยายามหาวิธีที่สนุกกับข้อจำกัดเหล่านั้น ด้านนักเรียนนายร้อยเข้าใจและสามารถเอาชนะข้อจำกัดดังกล่าวได้ นักเรียนนายร้อยมีโอกาสประสบความสำเร็จในชีวิตของตัวเองได้มากขึ้น ด้วยเหตุนี้การสอนให้นักเรียนนายร้อยเรียนรู้ในข้อจำกัดของระบบต่าง ๆ เป็นบทเรียนที่มีประโยชน์กับนักเรียนนายร้อยมากที่สุด

4. Attempt (A) หมายถึง อาจารย์ควรสอนให้นักเรียนนายร้อยมีความเข้าใจว่า นักเรียนนายร้อยทุกคนสามารถพัฒนาศักยภาพและความสามารถของตนเองได้ และสิ่งสำคัญที่นักเรียนนายร้อยควรมี คือ ความพยายามและความไม่ย่อท้อต่อปัญหาและอุปสรรค และอาจารย์ควรสนับสนุนให้นักเรียนนายร้อยทำสิ่งใหม่ ๆ ที่ท้าทายอยู่เสมอ

5. Model (M) หมายถึง อาจารย์ควรเป็นแบบอย่างของความไม่ย่อท้อต่อปัญหาที่เกิดขึ้น อีกทั้งอาจารย์ต้องสอนนักเรียนนายร้อยด้วยความมุ่งมั่นตั้งใจ ใจเวลาและให้โอกาสแก่นักเรียนนายร้อยทุกคนอย่างเท่าเทียมกัน

6. Appreciation (A) หมายถึง อาจารย์ควรกล่าวชื่นชมในความพยายามของนักเรียนนายร้อยที่พยายามหาวิธีการที่จะพัฒนาตนเองให้ดีขึ้น รวมถึงกล่าวชื่นชมความมุ่งมั่นและความใส่ใจในการเรียน เพราะเมื่ออาจารย์ทำให้นักเรียนนายร้อยเห็นคุณค่าของความพยายาม กองทัพบกจะได้นายทหารสัญญาบัตรที่มีความเข้มแข็งและไม่ย่อท้อต่อปัญหาและอุปสรรค แม้ว่าจะประสบกับความล้มเหลว

7. Teaching Method (T) หมายถึง อาจารย์ควรเลือกใช้วิธีการสอนที่มุ่งเน้นการตั้งคำถาม เพื่อให้นักเรียน นายร้อยช่วยกันหาคำตอบ หรือสร้างโอกาสให้นักเรียนนายร้อยได้ทำกิจกรรมใหม่ ๆ ที่ส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์ เพื่อให้นักเรียนนายร้อยได้แสดงศักยภาพของตนเอง

8. Trust (T) หมายถึง อาจารย์ควรทำให้นักเรียนนายร้อยเกิดความไว้วางใจระหว่างอาจารย์กับนักเรียน นายร้อย และนักเรียนนายร้อยกับเพื่อน เพราะความไว้วางใจเป็นสิ่งที่นำไปสู่การกล้าคิด กล้าทำ กล้าพูด กล้าแสดงออกและร่วมคิดร่วมเรียนรู้

9. Equality (E) หมายถึง อาจารย์ควรปฏิบัติและเอาใจใส่ต่อนักเรียนนายร้อยทุกคนอย่างเท่าเทียมกัน อีกทั้งอาจารย์ควรเข้าใจว่านักเรียนนายร้อยแต่ละคนมีความแตกต่างกัน ส่งผลให้อาจารย์ไม่ใช้รูปแบบการเรียน การสอนที่เป็นรูปแบบเดียวกันในการสอนนักเรียนนายร้อยแต่ละชั้นปี แต่อาจารย์จะมีการประยุกต์และปรับใช้ รูปแบบและวิธีการสอนให้เป็นไปตามลักษณะของนักเรียนนายร้อยในแต่ละภาคการศึกษา เพื่อให้การเรียนการสอน ในแต่ละครั้งมีการกระตุ้นและส่งเสริมให้นักเรียนนายร้อยพัฒนาต่อไปได้

10. Reaction (R) หมายถึง อาจารย์ควรให้ผลสะท้อนกลับ (Feedback) เพื่อให้นักเรียนนายร้อยทราบว่า ทำได้ดีหรือไม่ และอะไรที่นักเรียนนายร้อยต้องพัฒนาหรือควรปรับปรุงแก้ไข โดยผลสะท้อนกลับอาจารย์ควรระบุ รายละเอียดทั้งสิ่งที่ดีและสิ่งที่ควรปรับปรุง อาจารย์ควรให้ผลสะท้อนกลับอย่างตรงไปตรงมา ไม่เกินจริง แต่ในการให้ผลสะท้อนกลับ อาจารย์ควรพูดคุยกับนักเรียนนายร้อยเป็นการส่วนตัวมากกว่าการเขียนหรือพูด ในที่สาธารณะ เพื่อให้นักเรียนนายร้อยมีโอกาสแสดงความคิดเห็น และการพูดคุยสามารถช่วยให้ทั้งอาจารย์ และนักเรียนนายร้อยเกิดความเข้าใจตรงกัน และร่วมกันตั้งเป้าหมายที่ต้องการแก้ไขให้ดีขึ้นมากกว่าเดิม

อภิปรายผลการวิจัย

1) ศึกษาระดับกรอบคิดคิดยึดแบบเติบโตและกรอบคิดคิดยึดแบบฝึ่งแน่นของนักเรียนนายร้อย

ผลการวิจัยข้อนี้ พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นกลุ่มที่มีระดับกรอบคิดคิดยึดแบบเติบโตมากกว่า กรอบคิดคิดยึดแบบฝึ่งแน่น จำนวน 238 นาย คิดเป็นร้อยละ 79.30 นั้นหมายความว่า นักเรียนนายร้อยส่วนใหญ่ มีทั้งกรอบคิดคิดยึดแบบเติบโตและกรอบคิดคิดยึดแบบฝึ่งแน่นในตนเอง ทำให้ความคิด บุคลิกภาพและการแสดงออก ทางพฤติกรรมของนักเรียนนายร้อยได้รับอิทธิพลจากทั้งกรอบคิดคิดยึดแบบเติบโตและกรอบคิดคิดยึดแบบฝึ่งแน่น ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ Yeager and Dweck [16] ที่ผลการวิจัยพบว่า ในแต่ละบุคคลสามารถมีทั้งกรอบคิดคิดยึด แบบเติบโตและกรอบคิดคิดยึดแบบฝึ่งแน่นได้ กล่าวคือ บุคคลหนึ่งอาจมีกรอบคิดคิดยึดแบบเติบโตด้านเชาวน์ปัญญา แต่อาจมีกรอบคิดคิดยึดแบบฝึ่งแน่นด้านบุคลิกภาพก็เป็นได้ ซึ่งการที่บุคคลมีกรอบคิดคิดยึดที่แตกต่างกัน ขึ้นอยู่กับ ปัจจัยต่าง ๆ มากมาย เช่น รูปแบบการเรียนรู้ เป้าหมายในการดำเนินชีวิต เป็นต้น อีกทั้งงานวิจัยของ ศิริภพ โสมาภา [17] ยังพบว่า บุคคลที่มีกรอบคิดคิดยึดแตกต่างกันจะมีมุมมองในเรื่องความพยายามที่แตกต่างกัน ส่งผลให้ มีพฤติกรรมตอบสนองต่อสิ่งที่ท้าทายแตกต่างกัน โดยบุคคลที่มีกรอบคิดคิดยึดแบบเติบโต มักจะแสวงหา ความท้าทาย เนื่องจากมีความเชื่อว่า ความท้าทาย คือ โอกาสในการเรียนรู้ ซึ่งตรงข้ามกับบุคคลที่มีกรอบคิดคิดยึด แบบฝึ่งแน่นที่มีความเชื่อที่ว่า ความท้าทาย คือ แบบทดสอบหรือแบบประเมินความสามารถหรือความฉลาด ของตนเอง ทำให้พยายามที่จะหลีกเลี่ยงความท้าทาย โดยเฉพาะอย่างยิ่งความท้าทายที่จะนำไปสู่ความผิดพลาด ทั้งนี้ แต่ละบุคคลสามารถจัดการกับสถานการณ์ที่มีความท้าทายได้ดีนั้น ต้องมีแรงจูงใจมากพอที่จะสามารถเอาชนะ อุปสรรคได้

2) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างกรอบคิดดัดนิสัยและการรับรู้ความสามารถแห่งตนของนักเรียนนายร้อย

ผลการวิจัยข้อนี้ พบว่า กรอบคิดดัดนิสัยและการรับรู้ความสามารถแห่งตนมีความสัมพันธ์ในระดับปานกลาง และเป็นไปในทิศทางเดียวกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ Bandura [18] ที่พบว่า บุคคลจะมีการรับรู้ความสามารถของตนเองเพิ่มมากขึ้น เมื่อบุคคลผู้นั้นประสบความสำเร็จจากการลงมือทำ อีกทั้งบุคคลผู้นั้นจะมีการพัฒนาการรับรู้ความสามารถของตนเองเพิ่มมากขึ้น หากมีประสบการณ์จากการกระทำที่สำเร็จบ่อย ๆ ในทางตรงข้ามหากบุคคลใดกระทำการใดแล้ว ประสบกับความผิดหวัง และล้มเหลวเสมอ ย่อมส่งผลให้บุคคลนั้นมีการรับรู้ความสามารถแห่งตนต่ำลง ซึ่งปัจจัยสำคัญอย่างหนึ่งที่มีผลต่อเด็กที่จะเป็นเด็กที่มีกรอบคิดดัดนิสัยแบบเติบโตหรือกรอบคิดดัดนิสัยแบบฝืนแน่น คือ การสอนให้เด็กเห็นคุณค่าในตนเอง [11] ซึ่งสอดคล้องงานวิจัยของ Dweck [3] ที่พบว่า การที่เด็กมีความสามารถเพียงอย่างเดียวไม่สามารถทำให้เด็กเป็นคนเก่งได้ แต่เด็กต้องมีความพยายามควบคู่ไปกับการพัฒนาความสามารถ จึงจะเป็นคนเก่งได้ อีกทั้งเด็กที่เห็นคุณค่าในตนเอง จะเป็นเด็กที่มีความตั้งใจพัฒนาความสามารถอย่างต่อเนื่อง ส่งผลทำให้เด็กมีการพัฒนาความสามารถอย่างต่อเนื่อง จนสามารถบรรลุเป้าหมายของตนเองได้

3) แนวทางสำหรับอาจารย์ในการพัฒนาระดับกรอบคิดดัดนิสัยแบบเติบโตของนักเรียนนายร้อยให้สูงขึ้น

จากการศึกษาแนวคิด ทฤษฎีและการทบทวนวรรณกรรม พบว่า แนวทางสำหรับอาจารย์ในการพัฒนาระดับกรอบคิดดัดนิสัยแบบเติบโตของนักเรียนนายร้อยให้สูงขึ้น คือ PARA MATTER ซึ่งแนวทางนี้เป็นแนวทางที่เหมาะสมต่อนักเรียนนายร้อย เนื่องจากงานวิจัยของ Schmidt [19] พบว่า การจัดการเรียนการสอนของครูมีผลต่อการสร้างกรอบคิดดัดนิสัยของนักเรียน เนื่องจากครูแต่ละท่านใช้วิธีการสอนที่ไม่เหมือนกัน แม้จะเป็นการสอนในวิชาเดียวกันก็ตาม ดังนั้นประสบการณ์ที่นักเรียนได้พบเจอครูที่หลากหลาย ย่อมมีผลต่อการเกิดกรอบคิดดัดนิสัยของนักเรียนที่แตกต่างกัน โดยแนวทางทั้ง 10 ข้อ สามารถอภิปรายรายละเอียดดังนี้

Process (P) หมายถึง อาจารย์ควรให้ความสำคัญกับกระบวนการในการเรียนการสอน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ Silver and Stafford [20] ที่ได้เสนอบทบาทของครูในการพัฒนากรอบคิดดัดนิสัยแบบเติบโตของนักเรียนไว้ว่า ครูควรให้การส่งเสริมและสนับสนุนให้นักเรียนใช้กระบวนการเรียนรู้ของตนเอง เพราะสิ่งนี้จะช่วยเพิ่มความเชื่อมั่นในความสามารถของนักเรียน

Aim (A) หมายถึง อาจารย์ควรแนะนำให้นักเรียนนายร้อยตั้งเป้าหมายในการศึกษาแต่ละวิชาและแต่ละภาคการศึกษา ซึ่งในการตั้งเป้าหมายในการศึกษา และควรแนะนำให้นักเรียนนายร้อยเห็นคุณค่าของสิ่งที่กำลังศึกษา ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ Marz and Hertz [21] ที่เสนอบทบาทของผู้สอนในการพัฒนากรอบคิดดัดนิสัยแบบเติบโตของนักเรียนไว้ว่า บุคคลรอบข้างของนักเรียนควรเปิดโอกาสให้นักเรียนได้กำหนดเป้าหมายการเรียนรู้ด้วยตนเอง และเมื่อนักเรียนมีเป้าหมายที่ชัดเจน บุคคลรอบข้าง เช่น พ่อแม่, ครูควรกระตุ้นให้นักเรียนลงมือปฏิบัติ

Restriction (R) หมายถึง อาจารย์อาจจะคิดว่าในบางครั้งการสอนในบางรายวิชามีข้อจำกัดมากมาย เช่น เวลา จำนวนของนักเรียนนายร้อย จนบางครั้งข้อจำกัดเหล่านี้มีผลกระทบและสร้างความเบื่อหน่ายให้กับอาจารย์ รวมถึงนักเรียนนายร้อยด้วยเช่นเดียวกัน ดังนั้น อาจารย์จึงต้องพยายามหาวิธีที่สนุกกับข้อจำกัดเหล่านั้น ถ้านักเรียนนายร้อยเข้าใจและสามารถเอาชนะข้อจำกัดดังกล่าวได้ นักเรียนนายร้อยมีโอกาสประสบความสำเร็จในชีวิตของตนเองได้มากขึ้น ด้วยเหตุนี้การสอนให้นักเรียนนายร้อยเรียนรู้ในข้อจำกัดของระบบต่าง ๆ เป็นบทเรียนที่มีประโยชน์

กับนักเรียนนายร้อยมากที่สุด ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ มุทิตา อุดทน [11] ที่ได้กล่าวไว้ว่า ครูเป็นบุคคลสำคัญในการสนับสนุนให้นักเรียนมีระดับการคิดวิเคราะห์แบบเติบโตที่สูงขึ้นได้

Attempt (A) หมายถึง อาจารย์ควรสอนให้นักเรียนนายร้อยมีความเข้าใจว่า นักเรียนนายร้อยทุกคนสามารถพัฒนาศักยภาพและความสามารถของตนเองได้ และสิ่งสำคัญที่นักเรียนนายร้อยควรมี คือ ความพยายามและความไม่ย่อท้อต่อปัญหาและอุปสรรค และอาจารย์ควรสนับสนุนให้นักเรียนนายร้อยทำสิ่งใหม่ ๆ ที่ท้าทายอยู่เสมอ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ Gutschall [22] ที่พบว่า ครูที่แสดงพฤติกรรมเป็นเชิงต่อความพยายามในการแก้ปัญหาของนักเรียน ส่งผลให้นักเรียนเกิดความท้อแท้ในการพยายาม และเกิดอคติต่อครู รวมทั้งวิชาที่ครูผู้นั้นสอน ผลที่ตามมา คือ นักเรียนคนนั้นจะมีกรอบการคิดวิเคราะห์แบบฝังแน่น เพราะนักเรียนมองว่า ความพยายามของตนเองนั้นไม่มีค่าพอที่จะทำให้ครูสนใจ ผลสุดท้ายคือ นักเรียนจะไม่ประสบความสำเร็จในการเรียนเท่าที่ควร

Model (M) หมายถึง อาจารย์ควรเป็นแบบอย่างของความไม่ย่อท้อต่อปัญหาที่เกิดขึ้น อีกทั้งอาจารย์ต้องสอนนักเรียนนายร้อยด้วยความมุ่งมั่นตั้งใจ ให้ความเวลาและให้โอกาสแก่นักเรียนนายร้อยทุกคนอย่างเท่าเทียมกัน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ Silver and Stafford [20] ที่ได้เสนอบทบาทของครูในการพัฒนากรอบการคิดวิเคราะห์แบบเติบโตของนักเรียนไว้ว่า ครูจำเป็นต้องเป็นตัวแบบ (Role Model) ของบุคคลที่มีกรอบการคิดวิเคราะห์แบบเติบโต เพราะในวัยเรียน บุคคลที่ใกล้ชิดนักเรียนที่สุด คือ ครู และเด็กในวัยนี้มักจะมีพฤติกรรมการลอกเลียนแบบ ดังนั้นหากครูมีกรอบการคิดวิเคราะห์แบบเติบโต นักเรียนจะได้รับความคิดและความเชื่อที่เสริมสร้างกรอบการคิดวิเคราะห์แบบเติบโตได้อย่างเต็มที่

Appreciation (A) หมายถึง อาจารย์ควรกล่าวชื่นชมในความพยายามของนักเรียนนายร้อยที่พยายามหาวิธีการที่จะพัฒนาตนเองให้ดีขึ้น รวมถึงกล่าวชื่นชมความมุ่งมั่นและความใส่ใจในการเรียน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ มุทิตา อุดทน [11] ที่พบว่า ครูควรให้การเสริมแรงบวกกับนักเรียน เช่น การให้กำลังใจแก่นักเรียนที่นักเรียนใช้ความพยายามและมีความตั้งใจ จนทำงานสำเร็จ ซึ่งครูจะต้องมุ่งเน้นไปที่กระบวนการที่นักเรียนเลือกใช้ มากกว่าการมุ่งเน้นไปที่การชื่นชมพรสวรรค์ของนักเรียน

Teaching Method (T) หมายถึง อาจารย์ควรเลือกใช้วิธีการสอนที่มุ่งเน้นการตั้งคำถาม เพื่อสร้างโอกาสให้นักเรียนนายร้อยได้ทำกิจกรรมใหม่ ๆ ที่ส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ Hildrew [23] ที่ได้เสนอวิธีการออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้ที่สนับสนุนให้เกิดการพัฒนากรอบการคิดวิเคราะห์แบบเติบโตไว้ว่า ครูควรจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่มุ่งเน้นความท้าทายความสามารถของนักเรียน และเน้นการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่มุ่งเน้นการตั้งคำถาม เพื่อให้นักเรียนเกิดความกระตือรือร้นในการเรียน

Trust (T) หมายถึง อาจารย์ควรทำให้นักเรียนนายร้อยเกิดความไว้วางใจระหว่างอาจารย์กับนักเรียนนายร้อย และนักเรียนนายร้อยกับเพื่อน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ Gawron [24] ที่เสนอไว้ว่า ครูควรออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้ที่มุ่งเน้นความร่วมมือร่วมใจ (Collaborative) และไม่เน้นการแข่งขัน (Competitive) เพราะการทำให้นักเรียนเกิดความร่วมมือกันในห้องเรียนระหว่างเพื่อน สามารถช่วยให้นักเรียนเกิดความกล้าที่จะแลกเปลี่ยนความรู้ระหว่างกันมากขึ้น

Equality (E) หมายถึง อาจารย์ควรปฏิบัติและเอาใจใส่ต่อนักเรียนนายร้อยทุกคนอย่างเท่าเทียมกัน อีกทั้งอาจารย์ควรเข้าใจว่านักเรียนนายร้อยแต่ละนายมีความแตกต่างกัน ซึ่งส่งผลให้อาจารย์จะไม่ใช้รูปแบบการสอนแบบเดียวในการสอนนักเรียนนายร้อย แต่จะมีการประยุกต์และปรับใช้รูปแบบและวิธีการสอนให้เป็นไป

ตามลักษณะของนักเรียนนายร้อยในแต่ละภาคการศึกษา เพื่อให้การเรียนการสอนในแต่ละครั้งมีการกระตุ้นและส่งเสริมให้นักเรียนนายร้อยพัฒนาต่อไปได้ หรือบางครั้งอาจารย์อาจจะต้องให้นักเรียนนายร้อยตัดสินใจและรับผิดชอบงานของตนเองเต็มที่ โดยอาจารย์ทำหน้าที่กำกับดูแลความเรียบร้อยเท่านั้น เพื่อให้เรียนนายร้อยรู้จักปรับปรุงการทำงานของตนเองให้มีประสิทธิภาพ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ศศิวรรณ อินทวงศ์ [25] กล่าวว่า iva ผู้บริหารที่ต้องการช่วยให้ผู้ได้บังคับบัญชาพัฒนาระดับความสามารถของตนเอง สามารถกระทำได้โดยมอบหมายงานที่ท้าทาย โดยผู้บริหารเป็นเพียงผู้ให้คำแนะนำ ประึกษา เพื่อให้ผู้ได้บังคับบัญชาสามารถปรับปรุงการทำงานให้ประสิทธิภาพ รวมถึงการให้อำนาจแก่ผู้ได้บังคับบัญชาในการตัดสินใจในงานของตนเอง และให้รางวัลอย่างเท่าเทียมกันเมื่อผู้ได้บังคับบัญชาทำงานเสร็จ เพื่อเป็นการสร้างความเท่าเทียมและสร้างแรงจูงใจให้กับผู้ได้บังคับบัญชาให้เกิดความต้องการที่จะรับผิดชอบในงานมอบหมายครั้งต่อไป

Reaction (R) หมายถึง อาจารย์ควรให้ผลสะท้อนกลับ (Feedback) เพื่อให้นักเรียนนายร้อยทราบว่าทำได้ดีหรือไม่ และอะไรที่นักเรียนนายร้อยต้องพัฒนาหรือควรปรับปรุงแก้ไข โดยหลักการที่สำคัญของการให้ผลสะท้อนกลับ คือ อาจารย์ควรระบุผลสะท้อนกลับอย่างตรงไปตรงมา และไม่เกินจริง ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ Silver and Stafford [20] ที่ได้เสนอบทบาทของครูในการพัฒนารอบคิดคิดยึดแบบเดิมโตของนักเรียนไว้ว่า ครูควรมุ่งเน้นการให้ข้อมูลย้อนกลับที่สร้างแรงจูงใจในการเรียนให้กับนักเรียน โดยข้อมูลย้อนกลับนั้น ควรเป็นข้อมูลที่อยู่บนพื้นฐานของความจริง และหากนักเรียนมีข้อผิดพลาดหรือข้อบกพร่อง ครูควรชี้แจงนักเรียน เพื่อให้นักเรียนนำข้อผิดพลาดนั้นมาปรับปรุงแก้ไขให้ดีขึ้น

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

ในการศึกษาครั้งนี้ทำให้ผู้วิจัยตระหนักถึงความสำคัญของการสอนนักเรียนนายร้อยมากขึ้น เนื่องจากอาจารย์เป็นบุคคลสำคัญที่มีอิทธิพลต่อระดับกรอบคิดคิดยึดแบบเดิมโตของนักเรียนนายร้อยมากที่สุด ดังนั้นวงการการศึกษาจึงสามารถนำข้อมูลที่ได้จากการวิจัยครั้งนี้ไปประยุกต์ใช้ในการวางแผนการสอนนักเรียนทุกระดับชั้นได้ เพื่อให้นักเรียนทุกคนมีกรอบคิดคิดยึดแบบเดิมโตในระดับสูง เพื่อเติบโตขึ้นอย่างมีประสิทธิภาพ เนื่องจากในวัยเรียนเป็นวัยที่สำคัญและจำเป็นต้องได้รับการพัฒนาระดับกรอบคิดคิดยึดแบบเดิมโตมากที่สุด

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

ในการศึกษาครั้งต่อไปมีความน่าสนใจที่จะนำงานวิจัยครั้งนี้ไปประยุกต์เพื่อศึกษาพฤติกรรมและระดับกรอบคิดคิดยึดแบบเดิมโตของนักเรียน นิสิต นักศึกษา เยาวชน หลังจากที่ได้ครู/อาจารย์ได้นำแนวทางการพัฒนาระดับกรอบคิดคิดยึดแบบเดิมโต (PARA MATTER) ไปใช้ประกอบการจัดการเรียนการสอนในห้องเรียนว่า นักเรียนมีแนวโน้มของระดับกรอบคิดคิดยึดที่สูงขึ้นหรือไม่ เพื่อนำมาพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนการสอนให้เหมาะสม อีกทั้งครู/อาจารย์สามารถศึกษาความพึงพอใจและทัศนคติของนักเรียน หลังจากที่ได้ครู/อาจารย์ได้ใช้แนวทาง PARA MATTER ประกอบการจัดการเรียนการสอนได้อีกด้วย

เอกสารอ้างอิง

- [1] Anderson, E., *Growing Great Employees: Turning Ordinary People into Extraordinary Performers*. USA: Galloard, pp. 250-275, 2006.
- [2] ชงชัย มูลพันธ์., “รายงานการประเมินความก้าวหน้าในการดำเนินงานตามแผนพัฒนาเด็กและเยาวชนแห่งชาติ ฉบับที่ 2 พ.ศ. 2560 - 2564,” กรุงเทพฯ, 2565.
- [3] Dweck, C. S., *Mindset: The New Psychology of Success*. New York, NY: Random House, 2006.
- [4] พจนานุกรมศัพท์ศึกษาศาสตร์ร่วมสมัย ฉบับราชบัณฑิตยสภา, “กรอบคิติดิจิต ชุคความคิด,” [Online]. Available: <https://www.facebook.com/RatchabanditThai/posts/1897231787001574/> [Accessed: 28 ธันวาคม 2564]
- [5] Flores, D., Lemons, A., and McTernan, H., “*The Correlation between Student Growth Mindset and Conceptual Development in Physics*”, Master Thesis (Natural Science), Arizona University, USA, 2011.
- [6] Michelle, G., “*Mindset & Mattering: A Qualitative Exploration of First-year Undergraduate Students and Their Experience with Academic Coaching*”, Ph. D. Thesis (Educational Leadership and Higher Education), University of Central Florida, USA, 2020.
- [7] Edwards, A. R., and Beattie, R. L., “Promoting Student Learning and Productive Persistence in Developmental Mathematics: Research Frameworks Informing the Carnegie Pathways,” *NADE Digest*, Vol. 9, No. 1, pp. 30-39, Winter 2016.
- [8] ภัทรพร กังวานพรชัย., “ความสัมพันธ์ระหว่างการควบคุมในงานและความพึงพอใจในงานโดยมีรูปแบบการเผชิญปัญหาเป็นตัวแปรส่งผ่านและกรอบความคิดแบบยึดติดเติบโตเป็นตัวแปรกำกับ,” *วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (จิตวิทยา)*, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, กรุงเทพฯ, 2559.
- [9] Blackwell, L. A., Trzesniewski, K. H., and Dweck, C. S., “Theories of Intelligence and Achievement across the Junior High School Transition: A Longitudinal Study and an Intervention,” *Child Development*, Vol. 78, No. 1, pp. 246-263, January - February, 2007.
- [10] King, R. B., “How You Think about Your Intelligence Influences How Adjusted You Are: Implicit Theories and Adjustment Outcomes,” *Personality and Individual Differences*, Vol. 53, No. 5, pp. 705-709, October, 2012.
- [11] มุทิตา อดทน., “ผลของโปรแกรมการพัฒนารอบความคิดเติบโตในนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย,” *วิทยานิพนธ์ วท.ม. (สมอง จิตใจ และการเรียนรู้)*, มหาวิทยาลัยบูรพา, ชลบุรี, 2561.
- [12] Kamins, M.L., and Dweck, C.S., “Person Versus Process Praise and Criticism: Implications for Contingent Self-worth and Coping,” *Developmental Psychology*, Vol. 35, pp. 835-847, May, 1999.
- [13] กลัณญ เพชรภรณ์., “การศึกษาอัตมโนทัศน์ของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายในจังหวัดสมุทรปราการ ตามแนวคิดของแบรคเคน,” *วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (จิตวิทยาการศึกษา)*, มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา, กรุงเทพฯ, 2555.
- [14] Yamane, T., *Statistics: An Introductory Analysis*, New York: Harper & Row, 1973.
- [15] Erickson, G., and Noonan, P.M., “*Self-Efficacy Formative Questionnaire Technical Report*,” [Online]. Available: <http://www.researchcollaboration.org/Self-EfficacyQuestionnaireInfo.pdf>. [Accessed: 15 May 2020]

- [16] Yeager, D. S., and Dweck, C. S., "Mindsets that Promote Resilience: When Students Believe that Personal Characteristics can be Developed," *Educational Psychologist*, Vol. 47, No. 4, pp. 302-314, October, 2012.
- [17] ศิริภพ โสมาภา., "การบริหารหลักสูตรฝึกอบรมเยาวชนเกี่ยวกับแนวคิดเติบโตและการเห็นคุณค่าในตนเอง," *วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (การจัดการศึกษา)*, มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์, กรุงเทพฯ, 2561.
- [18] Bandura, A., *Self-Efficacy: The Exercise of Control*, New York: Freeman, 1997.
- [19] Schmidt, J. A., Shumow, L., and Cam, H. K., "Exploring Teacher Effects for Mindset Intervention Outcomes in Seventh-Grade Science Classes", *Middle Grades Research Journal*, Vol. 10, No. 2, pp. 17-32, January, 2015.
- [20] Silver, D., and Stafford, D., *Teaching Kids to Thrive: Essential Skills for Success*, Thousand Oaks, CA: A SAGE Company, 2017.
- [21] Marz, K., and Hertz, C., *A Mindset for Learning: Teaching the Traits of Joyful, Independent Growth*, Portsmouth NH: Heinemann, 2015.
- [22] Gutshall, C. A., "Teachers' Mindset for Students with and without Disabilities", *Psychology in the Schools*, Vol. 50, No. 10, pp. 1073-1083, December, 2013.
- [23] Hildrew, C., *Becoming Mindset School: The Powerful of Mindset to Transform Teaching, Leadership and Learning*, New York, NY: Routledge, 2018.
- [24] Gawron, H., *Just Ask Us: Kids Speak Out on Student Engagement*, Thousand Oaks, CA: A SAGE Company, 2018.
- [25] ศศิวรรณ อินทรวงศ์., "อิทธิพลระหว่างการเรียนรู้ความสามารถในตนเอง การรับรู้ลักษณะงานที่ตนปฏิบัติและคุณภาพชีวิตที่ดีในการทำงานที่มีต่อผลการปฏิบัติงานของบุคลากรในสถาบันอุดมศึกษากลุ่มใหม่," *วิทยานิพนธ์ บธ.ม. (การจัดการทั่วไป)*, มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี, ปทุมธานี, 2560.